32000R1995

A TANÁCS 1995/2000/EK RENDELETE
(2000. szeptember 18.)
az Algériából, Fehéroroszországból, Litvániából, Oroszországból és Ukrajnából származó karbamid- és ammóniumnitrát-oldatok importjára vonatkozó végleges dömpingellenes vám kivetéséről és a kivetett ideiglenes vámok végleges beszedéséről, valamint a Szlovák Köztársaságból származó importra vonatkozó dömpingellenes eljárás megszüntetéséről

AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződésre,

tekintettel az Európai Közösségben tagsággal nem rendelkező országokból érkező dömpingelt importtal szembeni védelemről szóló, 1995. december 22-i 384/96/EK tanácsi rendeletre [1] és különösen annak 9. cikkére,

tekintettel a Bizottságnak a Tanácsadó Bizottsággal folytatott konzultációt követően benyújtott javaslatára,

mivel:

A. ÁTMENETI INTÉZKEDÉSEK

(1) A Bizottság a 617/2000/EK rendelettel [2] (az „ideiglenes rendelet") ideiglenes dömpingellenes vámot vetett ki a 3102 80 00 KN-kód alá tartozó, Algériából, Fehéroroszországból, Litvániából, Oroszországból és Ukrajnából származó karbamid- és ammóniumnitrát-oldatok (UAN) importjára, és átmenetileg elfogadta az egyik exportáló termelő kötelezettségvállalását.

(2) Ugyanebben a rendeletben átmenetileg arra a következtetésre jutottak, hogy nem kell dömpingellenes vámot kivetni a szintén e vizsgálat körébe tartozó, a Szlovák Köztársaságból származó érintett termék importjára, mivel azt állapították meg, hogy ezek az importok nem okoztak jelentős kárt a közösségi iparágnak.

B. TOVÁBBI ELJÁRÁS

(3) Azoknak az alapvető tényeknek és megfontolásoknak a kihirdetése után, amelyek alapján az Algériából, Fehéroroszországból, Litvániából, Oroszországból és Ukrajnából származó UAN-oldatok importja tekintetében ideiglenes intézkedéseket vezettek be („kihirdetés"), számos érdekelt fél közölte írásban álláspontját. Azok a felek, akik azt kérelmezték, lehetőséget kaptak a szóbeli meghallgatásra is.

(4) A Bizottság folytatta az összes, a végleges megállapításaihoz szükségesnek tartott információ felkutatását és ellenőrzését.

(5) Minden felet tájékoztattak azokról az alapvető tényekről és megfontolásokról, amelyek alapján javasolni akarták a végleges dömpingellenes vámok kivetését és az ideiglenes vámok fedezetére nyújtott összegek végleges beszedését. A kihirdetés után biztosítottak a feleknek egy határidőt, amelyen belül ismertethették álláspontjukat.

(6) A felek által benyújtott szóbeli és írásbeli észrevételeket figyelembe vették, és szükség szerint ennek megfelelően módosították az ideiglenes megállapításokat.

C. ÉRINTETT TERMÉK ÉS HASONLÓ TERMÉK

(7) Az ideiglenes rendelet (8) preambulumbekezdésében bemutatottak szerint az érintett termék az UAN oldatai, a mezőgazdaságban használt folyékony nitrogén műtrágya. Megállapították, hogy nitrogéntartalmuktól függetlenül valamennyi UAN-oldat ugyanazokkal az alapvető fizikai és kémiai tulajdonságokkal rendelkezik, s ezért e vizsgálat céljából egyetlen terméket alkotnak.

(8) A fentiek figyelembevételével, s mivel az érintett felek egyike sem állt elő új érvekkel a Bizottságnak az érintett termékre és a hasonló termékre vonatkozó ideiglenes megállapításaival kapcsolatban, az ideiglenes rendelet (8) és (9) preambulumbekezdésében meghatározott tényeket és megállapításokat megerősítik.

D. DÖMPING

1. Algéria

a) *Rendes érték*

(9) Az együttműködő exportáló termelő azt állította, hogy termelési költségeit rosszul számolták ki, mivel a Bizottság nem vette figyelembe azt, hogy nem fizettek importvámot az exportra szánt, érintett termék gyártása során használt nyersanyagok importjára. Azt is állította, hogy a Bizottság hibásan határozta meg a gyártól a kikötőig felmerülő szállítási költségeket.

(10) Mindkét állítást megvizsgálták. Megállapították, hogy az importvámra vonatkozó állítás igaz. A számított rendes értéket ezért e tényező figyelembevételével újraszámolták.

[1] HL L 56., 1996.3.6., 1. o. A legutóbb a 905/98/EK rendelettel (HL L 128., 1998.4.30., 18. o.) módosított rendelet.
[2] HL L 75., 2000.3.24., 3. o.

A szállítási költségekkel összefüggő állítást visszautasították, mivel nem nyújtottak be semmilyen információt az állítás alátámasztására. Az ideiglenes rendelet (11) és (12) preambulumbekezdésében meghatározott, a rendes értékre vonatkozó többi megállapítást megerősítik.

b) *Exportár, összehasonlítás*

(11) Mivel ezzel kapcsolatban nem érkezett észrevétel, az ideiglenes rendelet (13) és (14) preambulumbekezdésében meghatározott ideiglenes megállapításokat megerősítik.

c) *Dömpingkülönbözet*

(12) Mivel a dömpingkülönbözet kiszámításához használt módszerekkel kapcsolatban nem történt észrevétel, az ideiglenes rendelet (15) preambulumbekezdésében leírt módszereket megerősítik. Ezek alapján az együttműködő exportáló termelőkre alkalmazott, a közösségi határparitáson számított CIF-ár százalékában kifejezett végleges dömpingkülönbözet jelenleg 9,7 %.

Mivel ez az egyetlen ismert exportáló termelő képviseli az érintett termék teljes, Közösségbe irányuló algériai exportját, a maradvány dömpingkülönbözet mértékét is ugyanennyiben állapítják meg.

2. **Litvánia**

a) *Rendes érték*

(13) A litván termelő kifogásolta a Bizottság ideiglenes megállapításait, mert szerinte túl magas volt a rendes érték, amelyet az érintett termék belföldi értékesítése nélkül számítottak ki, és ez kiugróan magas dömpingkülönbözetet eredményezett (7,6 %). Szerinte különösen az eladási, általános és adminisztratív (SGA) kiadásait becsülték túl, mert ezeket a kiadásokat más éves beszámolóból vették (az 1998-as auditált mérleg), mint amelyet a gyártási költség kiszámításához használtak (1998 júniusától 1999 májusáig tartó vizsgálati időszakra vonatkozó, a vezetői számvitel keretében készített dokumentumok), s ezáltal torzították az eredményeket.

(14) Mivel megállapították, hogy az érintett terméket belföldön nem értékesítették, az SGA-kiadásokra vonatkozó összegeket a 384/96/EK rendelet (a továbbiakban „alaprendelet") 2. cikke (6) bekezdésének megfelelően kellett megállapítani. Mivel nem volt más litván termelő, amelynek az SGA-összegeit fel lehetett volna használni, az egyedüli litván termelő SGA-költségét azon összegek alapján állapították meg, amelyeket „az érintett exportőr vagy termelő ugyanazon általános termékcsoport termékeinek a származási ország hazai piacán történő termelése vagy értékesítése során megadott". E tekintetben meg kell említeni, hogy a vállalat a kérdőívre adott válaszaiban eredetileg semmilyen információt sem adott a teljes SGA-költségeire vonatkozóan. Ezeket az információkat csak azután bocsátották rendelkezésre, hogy a Bizottság felszólította őket a hiányzó adatok pótlására, ám ekkor sem voltak pontosak és teljesek, mivel a pénzügyi kiadások hiányoztak. Ezért azt tekintették helyesnek, hogy az ideiglenes megállapításokhoz egy megbízható információforrást (az 1998-as auditált mérleget) használnak fel.

(15) Az ideiglenes rendelet kihirdetését követően az SGA-kiadásokat újra kiszámolták ugyanazon, a vezetői számvitel keretében készült dokumentumok alapján, amelyeket az ideiglenes megállapítások során az érintett termék gyártási költségének meghatározásához használtak. A Bizottság a vállalat adatainak további pontosítását kérte, és felülvizsgált minden olyan információt, amelyet a vizsgálat kezdete óta kapott. Arra a következtetésre jutott, hogy a kapott adatok valóban megbízhatóak és felhasználhatóak. Az SGA-kiadások újraszámítása következtében a rendes értéket megfelelően csökkentették.

(16) A végleges megállapítások közzétételét követően a litván termelő a következőket kifogásolta.

A vállalat általánosságban azt állította, hogy a felülvizsgált módszerek számos esetben következetlenek, mert az SGA-kiadások meghatározásához használt mérlegek hiányosak vagy pontatlanok voltak. Ezzel az általános észrevétellel kapcsolatban meg kell jegyezni, hogy ezek ugyanazok a mérlegek voltak, amelyeket a gyártási költség meghatározásához használtak, a vállalat pedig az eljárás ideiglenes szakaszában ezt nem kifogásolta – sőt, a vállalat határozottan amellett érvelt, hogy ezeket a mérlegeket is használják fel az SGA-kiadások meghatározásához.

Ezt követően a vállalat számos, az egyes részletekre vonatkozó érvet sorakoztatott fel. Először is azt állította, hogy a vizsgálati időszakra vonatkozó, a vezetői számvitellel kapcsolatos dokumentumok mind a teljes, mind a belföldi forgalmat túl alacsonynak tüntették fel. Az állítást visszautasították, mert a vállalatnak a vizsgálat kezdete óta elég lehetősége lett volna arra, hogy helyzetéről teljes és pontos képet nyújtson. Addig nem tett említést az általa szolgáltatott adatok esetleges pontatlanságáról, amíg úgy nem döntött, hogy vitatja a végleges megállapításokat, s még ekkor sem adott magyarázatot a forgalmára vonatkozó adatok ellentmondásaira.

Másodrészt a vállalat azt állította, hogy exporttal kapcsolatos SGA-költségeit túl alacsonynak tüntették fel a vezetői számvitelben, mert ezek nem tartalmazták a Közösségen kívüli piacokra irányuló export költségeit; következésképpen a Bizottságnak nagyobb összeget kellett volna levonnia a teljes SGA-költségből azért, hogy a belföldi SGA-költségekre helyes összeget kapjon. Ezt az állítást visszautasították, mert a szóban forgó költségek az ezekre a piacokra irányuló export értékesítésből származó jövedelem rendkívül nagy hányadát tették ki a Közösségbe irányuló exporthoz viszonyítva, továbbá korábban, az eljárás során nem tettek említést erről a következetlenségről, és nem adtak magyarázatot arra, hogy miért mulasztották el feltüntetni ezeket a hiányzó kiadásokat a vezetői számvitelben.

Harmadrészt a vállalat azt állította, hogy bizonyos pénzügyi kiadásai nem számíthatók be az UAN-termelésbe, mivel üzleti tevékenységét nagy részben az értékpapírokkal való kereskedés teszi ki. Itt meg kell jegyezni, hogy a műtrágyagyártás a vállalat üzleti tevékenységének döntő részét képezi, ezenkívül a vállalat a kérdőívre adott válaszában nem szolgáltatott adatokat a pénzügyi kiadásairól, azzal érvelve, hogy ezek a ráfordítások nem számíthatók be az UAN-hoz. Abból indultak ki, hogy minden olyan kiadást, amely nem számítható be közvetlenül egy adott termékhez, mégis ahhoz kell beszámítani, valamint egyéb ésszerű szempont hiányában a forgalom alapján lehet megfelelően meghatározni ezeket a kiadásokat. Ezt az állítást ezért visszautasították, kivéve a „pénzügyi ügynöki jutalékokra" vonatkozót, amelyet a Bizottság szerint nem volt szükséges figyelembe venni, mivel nem befolyásolták volna a végleges megállapításokat.

Negyedrészt azt állították, hogy az általános és adminisztratív kiadásokat (GA) csak abban a mértékben kellett volna beszámítani, amennyiben azok a termelési tevékenységekhez kapcsolódtak. A vállalat elkészített egy táblázatot, melynek adatait a külső könyvvizsgálói számították ki. Ezt az érvet visszautasították, mert a könyvvizsgálók a táblázathoz csatolt levélben kifejezetten elutasították azt, hogy véleményt formáljanak az adatokkal kapcsolatban. Emellett az előző bekezdésben megfogalmazott, a költségek általános elosztására vonatkozó érvek ebben az esetben is ugyanúgy érvényesek. Egy másik hasonló állítást is visszautasítottak, amely a kereskedelmi tevékenységekkel kapcsolatban felmerült GA-kiadások elosztását vitatta, mivel az érvek alátámasztására nem szolgáltattak bizonyítékot.

(17) A kérelmező, az Európai Műtrágyagyártók Szövetsége (EFMA) szintén ismertette álláspontját a litván termelő rendes értéke kiszámításának módszerével kapcsolatban, és azt állította, hogy a Bizottságnak kiigazítást kellett volna tennie a következőek tekintetében:

– az amortizációs kulcsok, mivel a termelő által alkalmazottak túl alacsonyak voltak, és nem feleltek meg a Nyugat-Európában és különösen a közösségi iparág által alkalmazottaknak,

– a befektetett eszközök értékelése, mivel a termelő befektetett eszközeit nem a nemzetközi számviteli szabványoknak megfelelően értékelték,

– a túl alacsonynak ítélt, az orosz gázszolgáltató által számított gázár, amely szokatlanul alacsony termelési költséghez vezetett. A kérelmező azt javasolta, hogy a Bizottság egy közösségi gázszolgáltatótól kapott adatok alapján újra számítsa ki a termelő gázköltségeit, amely adatok megfelelnek annak a legalacsonyabb ésszerű árnak, amelyet a litván termelőnek fizetnie kellett volna a gázért a vizsgálati időszakban.

Mindhárom állítást felülvizsgálták. Az amortizáció tekintetében a litván termelő által alkalmazott kulcs a legtöbb, de semmiképpen sem az összes esetben alacsonyabb volt mint a közösségi termelők által alkalmazottak, többnyire azonban a Közösség által megállapított határértékeken belül mozogtak; a termelési költség százalékában kifejezett amortizációs díj azonban nem különbözött jelentősen attól, amit jellemzően a közösségi iparágra állapítottak meg. Továbbá a kulcsok megfeleltek a litván számviteli gyakorlatnak. A befektetett eszközök értékeléséről is megállapították, hogy az a nemzeti számviteli szabványoknak megfelelően készült. Ezeket az állításokat így elutasították.

A gázárakat érintő állítással kapcsolatban megállapították, hogy ezt a kérdést az eljárás ideiglenes szakaszában már alaposan ellenőrizték, s arra a következtetésre jutottak, hogy semmilyen bizonyíték sem támasztotta alá azt, hogy a felszámolt árak nem voltak megbízhatóak, illetve nem tükrözték a valós szállítási költséget. A litván termelő által fizetett gázárról megállapították, hogy nem volt alacsonyabb mint a kérelmező által fizetett ár. Így ezt az állítást is visszautasították.

b) *Exportár, összehasonlítás*

(18) Mivel ezzel kapcsolatban nem érkezett észrevétel, az ideiglenes rendelet (17) és (18) preambulumbekezdésében meghatározott ideiglenes megállapításokat megerősítik.

c) *Dömpingkülönbözet*

(19) Mivel a dömpingkülönbözet kiszámításához használt módszerekkel kapcsolatban nem történt észrevétel, az ideiglenes rendelet (19) preambulumbekezdésében leírt módszereket megerősítik. Ezek alapján fent említettek figyelembevételével az együttműködő exportáló termelőkre alkalmazott, a közösségi határparitáson számított CIF-ár százalékában kifejezett végleges dömpingkülönbözet 5,8 %.

Mivel ez az egyetlen ismert exportáló termelő képviseli az érintett termék teljes, Közösségbe irányuló litván exportját, a maradvány dömpingkülönbözet mértékét is ugyanennyiben állapítják meg.

3. **Fehéroroszország, Oroszország, Ukrajna**

a) *Analóg ország*

(20) Mivel Litvánia mint piacgazdaságú harmadik ország kiválasztásával kapcsolatban nem történt észrevétel, az ideiglenes rendelet (22) preambulumbekezdésében meghatározott ideiglenes következtetést megerősítik.

b) *Oroszország*

i. Egyéni elbánás

(21) Egy együttműködő exportáló termelő kérelmezte, hogy egyéni elbánásra irányuló kérelmét vizsgálják felül, mert export értékesítései tekintetében nem történt állami beavatkozás. A kérelmet a következő érvekkel támasztotta alá:

– export értékesítésének feltételeit szabadon állapították meg,

– a vállalat felügyelő bizottságát évente választották meg a részvényesek, akiknek többsége magánvállalat vagy magánszemély volt. A bizottság tagjai egy kivétellel függetlenek voltak az államtól,

– az árfolyamok konverzióját a piaci árfolyamon végezték el.

(22) A Bizottság felülvizsgálta az egyéni elbánásra irányuló kérelmet, és az elemzés során az eljárás e végleges szakaszában főleg azokra a területekre összpontosított, amelyek közvetlenül befolyásolják a vállalat exporttevékenységét. Ezek alapján úgy ítélte meg, hogy a vállalat érvei bizonyíthatóak, és mivel az állami beavatkozás nem volt olyan mértékű, hogy lehetővé tegye az intézkedések meghiúsítását, ha az exportőrökre különböző vámtételeket alkalmaznak, így a vállalat kérelmét elfogadták.

(23) A kérelmező határozottan kifogásolta, hogy az eljárás végleges szakaszában e termelő egyéni elbánásban részesüljön, mivel a Bizottság annak alapján utasította el a kérelmet az eljárás ideiglenes szakaszában, hogy a vállalat „nem volt eléggé mentes az állami befolyástól". Ennek a ténynek már önmagában elegendőnek kellett volna lennie ahhoz, hogy visszatartsa a Bizottságot döntése visszavonásában. Azzal érvelt, hogy az orosz állam a gázárakra tett engedményekkel tisztességtelen versenyelőnyhöz juttatta műtrágyatermelőit, s ezért az exportértékesítésük nem valódi piaci feltételek mellett történt. Aggodalmát fejezte ki azzal kapcsolatban is, hogy várhatóan megnő a vámok meghiúsításának a lehetősége, mivel az egyéni árrés valamivel alacsonyabb volt mint az országos árrés.

Rá kell mutatni, hogy az eljárás ideiglenes szakaszában hozott döntéseket a kapott észrevételek alapján mindig felülvizsgálják, s a végleges megállapításokig módosíthatják azokat. Miközben továbbra is igaz, hogy az államnak befolyása volt a gázárak meghatározására, a rendes értéknek az analóg országban számított érték alapján történő megállapítása semlegesítette ezt az érvelést. Azt is megállapították, hogy a vállalat szabadon dönthet az export mennyiségéről és áráiról. Ennek az érvelésnek az elfogadása ahhoz vezetne, hogy meg kellene tagadni az egyéni elbánást minden olyan vállalat esetében, amely nem felelt meg a piacgazdasági feltételnek (azaz nem felelt meg az alaprendelet 2. cikke (7) bekezdése c) pontjában megállapított kritériumoknak). A meghiúsulás megnövekedett kockázata tekintetében hivatkoznak az érintett orosz vállalatnak az államtól való függetlenségével foglalkozó (23) preambulumbekezdésre.

ii. Összehasonlítás

(24) A kérelmező azt is megkérdőjelezte, ahogyan a rendes értéket összehasonlították az exportárral, azaz a FOB-szintet (az exportáló ország határától). Azzal érvelt, hogy ennek a módszernek az alkalmazása torzította a megállapításokat, mivel nem vette kellőképpen figyelembe a belföldi szállítási költségek eltéréseit a piacgazdaságú és a nem piacgazdasági alapon működő országokban, s ha az összehasonlítást EXW-áron végezték volna el, a dömpingkülönbözet lényegesen magasabb lett volna.

A rendes érték és az exportár összehasonlítását abban az üzleti szakaszban kell elvégezni, ahol valóban lehetséges az összehasonlítás, miközben lényegtelen, hogy ez a FOB- vagy EXW-szinten történik. A jelenlegi esetben az érintett termék tömegáru, amely esetében a szállítási költségek az értékesítési ár rendkívül nagy hányadát teszik ki. Az érvek alapos vizsgálata után abból indulnak ki, hogy a FOB-szinten történő összehasonlítás valóban indokolatlan előnyt biztosít azoknak a vállalatoknak, amelyek földrajzi elhelyezkedése, amennyiben piacgazdaságú országban lenne, megakadályozná, hogy tömegárukat exportáljanak; ezért a végleges megállapítás céljából az összehasonlítást nem FOB-, hanem EXW-szinten végezték. Ezért az exportárat a gyárból a kikötőig felmerülő szállítási költségeknek és a kikötői szolgáltatások költségeinek megfelelően módosították.

iii Dömpingkülönbözet

(25) Az együttműködő exportáló termelőre alkalmazott egyedi dömpingkülönbözet egyéni elbánást biztosított, a többi termelőre vonatkozó országos dömpingkülönbözetet pedig a litván termelőre alkalmazott felülvizsgált rendes érték felhasználásával (lásd a (13)–(15) preambulumbekezdést) újra kiszámították.

Ezek alapján a dömpingkülönbözetek, a közösségi határparitáson számított CIF-ár százalékában kifejezve, a következők:

JSC Nevinnomyssky Azot:	28,5 %
Minden más vállalat:	41,0 %

c) *Fehéroroszország*

i) Összehasonlítás

(26) Figyelembe véve, hogy az összehasonlítási alap a FOB-ról az EXW-szintre változott (lásd (24) preambulumbekezdés), az exportárat a gyárból a kikötőig felmerülő szállítási költségek és a kikötői szolgáltatások költségeinek megfelelően kiigazították.

ii. Dömpingkülönbözet

(27) A Fehéroroszországra vonatkozó dömpingkülönbözetet újra kiszámították a litván termelő felülvizsgált rendes értékének felhasználásával (lásd a (13)–(15) preambulumbekezdést).

(28) Az együttműködő exportáló termelő azt állította, hogy nem tájékoztatták megfelelően az ideiglenes megállapításokról, s ezzel megakadályozták abban, hogy lényegbevágó, illetve tartalmas észrevételt tegyen a dömpingkülönbözet kiszámítására. Továbbá azt is állította, hogy az exportált mennyiséget rosszul számolták ki, mivel nem vették figye-

lembe a visszaküldött árukat, valamint egyes exportált UAN-ok nitrogéntartalma 30 %-os volt a gyakoribb 32 %-os helyet. Végül azt állította, hogy a CIF-értéket rosszul számították ki.

(29) Ami az ideiglenes megállapításokról szóló közleményben szereplő információk tartalmát illeti, abból indulnak ki, hogy a lehető legtöbb információt bocsássák rendelkezésre anélkül, hogy az egyetlen litván termelővel szembeni, a saját rendes értékére vonatkozó titoktartási kötelezettséget megsértenék.

(30) A többi követelés tekintetében felülvizsgálták a rendelkezésre álló információkat, és módosították az exportmennyiségeket. A CIF-érték kiszámítása tekintetében az ideiglenes rendeletben elfogadott módszereket megerősítik.

(31) Mivel a dömpingkülönbözet meghatározásával kapcsolatban nem történt más észrevétel, az ideiglenes vámrendelet (31) preambulumbekezdésében meghatározott módszereket megerősítették. Ennek alapján a közösségi határparitáson számított CIF-ár százalékában kifejezve az országos dömpingkülönbözet 55,0 %.

d) *Ukrajna*

i. Összehasonlítás

(32) Figyelembe véve, hogy az összehasonlítás alapja a FOB-ról az EXW-szintre változott (lásd (24) preambulumbekezdés), az exportárat a gyárból a kikötőig felmerülő szállítási költségek és a kikötői szolgáltatások költségeinek megfelelően módosították.

(33) A dömpingkülönbözetet újra kiszámították a litván termelő felülvizsgált rendes értékének felhasználásával (lásd a (13)–(15) preambulumbekezdés).

Ennek alapján a közösségi határparitáson számított CIF-ár százalékában kifejezve az országos dömpingkülönbözet 50,4 %.

E. A KÖZÖSSÉGI IPARÁG MEGHATÁROZÁSA

(34) Bármely észrevétel, illetve új információ hiányában az ideiglenes rendelet (35) és (36) preambulumbekezdésében a közösségi iparág meghatározásáról szóló ideiglenes megállapításokat megerősítették.

F. KÁR

1. Kumuláció (összesítés)

(35) A kérelmező kifogásolta a Szlovák Köztársaságra vonatkozó összesítést, azonban nem közölt új információkat. Ezzel összefüggésben különösen azt kell kiemelni, hogy a Szlovák Köztársaságból származó import volumene, valamint annak piaci részesedése az összes érintett ország közül a legalacsonyabb volt, az áraikat pedig nem kínálták alá a közösségi iparág árainak. A Szlovák Köztársaságból származó import összesítésének alkalmasságára vonatkozó ideiglenes megállapításokat ezért megerősítik.

(36) Az algériai exportáló termelő közölte, hogy az Algériából származó importot külön kell értékelni az alacsony dömpingkülönbözetük, alacsony átlagos piaci részesedésük, valamint az áron alul kínálás csekély mértéke miatt. E tekintetben meg kell jegyezni, hogy az Algériából származó import dömpingkülönbözete meghaladja a minimálisnak tekinthető szintet, és ezen import vizsgálati időszak alatti mennyisége nem elhanyagolható. Továbbá, ami a versenyfeltételeket illeti, növekvő tendencia jellemezte az import volumenét, az algériai exportáló termelő által alkalmazott árak a többi érintett országok exportáló termelői által alkalmazottakhoz volt hasonlítható, valamint az azonos kereskedelmi csatornán történő importok esetében alulkínált árakat állapítottak meg. Emiatt, valamint az alaprendelet 3. cikke (4) bekezdésének megfelelően az ideiglenes rendelet (41) preambulumbekezdésében meghatározott ideiglenes megállapításokat megerősítik.

2. Ár-alákínálás

(37) A fehéroroszországi exportáló termelő közölte, hogy a Fehéroroszországból származó importra alkalmazandó vám 1998-ban 6,8 %, 1999-ben 6,5 % volt, miközben a Bizottság a vám kifizetése után a rakparton átadott, közösségi határparitáson számított CIF-érték meghatározásakor a teljes importra 6,5 %-os vámot használt. A CIF-értéket ennek megfelelően újra kiszámították, ez azonban nem változtatott az ideiglenes rendelet (46) bekezdésében említett, Fehéroroszországból származó import alákínált árainak mértékén.

(38) Mivel az Oroszországból származó importra alkalmazandó vámok szintén változtak 1999-ben, az Oroszországból származó import alákínált árainak mértékét is ennek megfelelően újra kiszámították. A közösségi iparág árainak százalékában kifejezve a felülvizsgált súlyozott átlagos alákínált árak mértéke 6,5 % volt. Ettől eltekintve az ideiglenes vámrendelet (46) preambulumbekezdésében meghatározott módszereket megerősítik.

3. A közösségi iparág helyzete

(39) Egyes felek közölték, hogy az okozott kár elemzése során az 1995-ös helyzetet kell összehasonlítani a vizsgálati időszak alattival, nem pedig az 1997-es helyzetet. Ezzel összefüggésben tisztázni kell, hogy a vizsgálati időszak alatt okozott jelentős kár olyan feltétel, amelynek teljesülnie kell ahhoz, hogy a dömpingellenes intézkedéseket bevezessék. Meg kell jegyezni, hogy az alaprendelet nem kívánja meg, hogy a kár a teljes kárvizsgálati időszakon keresztül elhúzódjon. Ez valóban olyan követelményt jelentene, amely alapján a közösségi iparág helyzetének folyamatosan, négy-öt éven keresztül romlania kellene, mielőtt az intézkedéseket bevezethetnék. Annak megállapítása érdekében, hogy fennáll-e ilyen kár, többek között az előző éveket, valamint ezen időtartam és a vizsgálati időszak között megállapított fejleményeket és tendenciákat veszik alapul. A jelenlegi esetben a vizsgálat az 1995 és a vizsgálati időszak közötti időtartamra terjedt ki, nem pedig csak 1995-re

és a vizsgálati időszakra, ahogy azt a kérelmező felek állították. Figyelembe véve az ezen időszak alatti fejleményeket, a közösségi iparág helyzetének jelentős romlását állapították meg, különösen 1997 és a vizsgálati időszak között. A fent említettek alapján a közösségi iparágnak okozott jelentős kárra vonatkozó ideiglenes megállapításokat ezért megerősítik.

G. A KÁR OKAI

(40) Egyes exportáló termelők közölték, hogy a Bizottság alábecsülte annak a kínai döntésnek a világméretű túlkínálatra gyakorolt hatását, amely 1997 áprilisától importtilalmat vezetett be a karbamidra. E tekintetben meg kell jegyezni, hogy a túlkínálat vagy éppen annak hiánya – a jelentőségétől függetlenül – önmagában nem igazolja a közösségi iparágnak kárt okozó dömpingelt importot. Ezért új információ hiányában az ideiglenes rendelet (62) és (63) preambulumbekezdésében leírt megállapításokat megerősítik.

H. KÖZÖSSÉGI ÉRDEK

(41) Új információ hiányában az ideiglenes rendelet (64)–(69) preambulumbekezdésében ismertetett megállapításokat megerősítik.

I. DÖMPINGELLENES INTÉZKEDÉSEK

1. A Szlovák Köztársaságra vonatkozó eljárás megszüntetése

(42) Az ideiglenes rendelet (60) preambulumbekezdésében megállapított következtetések alapján, azaz hogy nem állapítottak meg alulkínált árakat, az import volumene viszonylag alacsony, a piaci részesedés pedig csekély és állandó volt, a Szlovák Köztársaságból származó importra vonatkozó eljárást az intézkedések bevezetése nélkül megszüntetik.

2. A kár megszüntetésének mértéke

(43) A bevezetendő végleges intézkedések mértékének megállapítása céljából megerősítik azt a megállapítást, hogy a dömpingelt import árait olyan mértékben kell növelni, hogy a káros dömping hatása megszűnjön.

(44) A kérelmező azt állította, hogy az 5 %-os haszonkulcs nem volt reális, és a kárt nem okozó árszint meghatározásához nagyobb nyereséggel kell számolni. Mivel azonban 5 %-os haszonkulcsot használtak az UAN-oldatokkal kapcsolatos korábbi dömpingellenes ügyekben is, valamint amiatt, hogy a körülményekben nem történt olyan változás, amely új értékelést tenne szükségessé, arra a következtetésre jutottak, hogy az alkalmazott 5 %-os haszonkulcs továbbra is megfelelő nyereségességi szint.

(45) Ezenkívül az ideiglenes rendelet (70) preambulumbekezdésében meghatározott, az okozott kár megállapítására használt módszereket megerősítették.

(46) Fehéroroszország tekintetében a kár mértékét felülvizsgálták azért, hogy figyelembe vegyék azt, hogy a Fehéroroszországból származó importra alkalmazandó vámtétel 1998-ban 6,8 %, 1999-ben 6,5 % volt, miközben – a fent említettek szerint – a Bizottság a vám kifizetése után a rakparton átadott, közösségi határparitáson számított CIF-érték meghatározásakor a teljes importra 6,5 %-os vámot használt. A CIF-értéket ennek megfelelően újra kiszámították. A Fehéroroszországból származó import által okozott kár új mértéke így 27,5 %.

(47) Mivel az Oroszországból származó importra alkalmazandó vámok szintén változtak 1999-ben, az Oroszországból származó import által okozott kár mértékét is megfelelően újraszámolták. Továbbá, mivel egy orosz exportáló termelő egyéni elbánásban részesült, ennek megfelelően kiszámították az egyéni okozott kár mértékét is. Az Oroszországból származó import által okozott kár újonnan kiszámolt mértéke azonban továbbra sem éri el a megállapított dömpingkülönbözetet.

3. Kötelezettségvállalások

(48) Az algériai exportáló termelőnek az eljárás ideiglenes szakaszában elfogadott kötelezettségvállalását felülvizsgálták, hogy a minimum importárat a termelőre vonatkozó végleges megállapítások alapján (lásd (9)–(12) preambulumbekezdést) módosítsák.

A két együttműködő orosz vállalat által felajánlott kötelezettségvállalást elutasították. Az egyiket azért utasították el, mert az érintett vállalat nem exportáló termelő volt, amelytől el lehet fogadni egy kötelezettségvállalást, hanem közvetítő kereskedő, amely az érintett terméket egy nem együttműködő termelőtől vásárolta, és egy vele kapcsolatban álló vállalatnak adta el exportra. A másik kötelezettségvállalást azért utasították el, mert a vállalat integrált műtrágyatermelő, így számos más forgalmazási lehetőség áll rendelkezésére, ha valamelyik termékével szemben intézkedéseket vezetnek be. Hangsúlyozni kell, hogy e körülmények között a kötelezettségvállalások figyelemmel kísérése megvalósíthatatlan lett volna.

Az együttműködő fehérorosz exportáló termelő kötelezettségvállalását hasonló okokból utasították el.

4. **A végleges intézkedések formája és mértéke**

(49) Az előbbiek alapján megállapítják, hogy az alaprendelet 7. cikke (2) bekezdésének megfelelően végleges dömpingellenes vámokat kell kivetni a megállapított okozott kár mértékében, amely alacsonyabb a dömpingkülönbözetnél. Az ideiglenes rendelet (15) és (19) preambulumbekezdésében meghatározott okok miatt megerősítették, hogy az Algériára és Litvániára vonatkozó maradvány vámokat mindkét országban az egyedüli termelőre megállapított mértékben kell meghatározni.

(50) Az intézkedések hatékonyságának biztosítása és az olyan ármanipulációk megelőzése érdekében, amelyeket a műtrágyákkal kapcsolatos korábbi eljárásokban figyeltek meg, megerősítik, hogy a vámokat különleges, tonnánkénti súlyvám formájában kell kivetni. E vámok mértéke a következő:

Ország	Dömpingkülönbözet	Dömpingellenes vám alapja	A vám összege (tonnánként)
Algéria			
– Fertalge Industries	9,7	9,7	6,88 euró
Fehéroroszország	55,0	27,5	17,86 euró
Litvánia			
– JSC Achema	5,8	5,8	3,98 euró
Oroszország			
– JSC Nevinnomyssky Azot	28,5	27,4	17,80 euró
– A többi vállalat	41,0	32,0	20,11 euró
Ukrajna	50,4	45,7	26,17 euró

(51) Az e rendeletben meghatározott egyedi, vállalatokra vonatkozó dömpingellenes vámtételt a jelenlegi vizsgálat megállapításai alapján állapították meg. Ezért a jelenlegi vizsgálat alatt e vállalat tekintetében megállapított helyzetet tükrözi. Ez a vámtétel (a „többi vállalatra" alkalmazandó országos vámmal szemben) így kizárólag az érintett országból származó és a vállalat, vagyis az említett meghatározott jogi személy által gyártott termékek importjára alkalmazandó. Azokra a behozott termékekre, amelyeket nem az e rendelet rendelkező részében kifejezetten névvel és címmel említett vállalat, illetve az e vállalatokkal kapcsolatban álló vállalatok gyártottak vagy importáltak, nem alkalmazható ez a vám, hanem a „többi vállalatra" alkalmazandó vámtétel alá esnek.

(52) Minden olyan kérelmet, amely e vállalatokra vonatkozó egyedi dömpingellenes vámtétel alkalmazását kéri (például a jogi személy névváltozását, illetve új termelő- vagy értékesítőegységek létrehozását követően), haladéktalanul a Bizottságnak ([1]) kell címezni minden olyan lényeges információval együtt, amelyek különösen a vállalat termeléssel, belföldi és export értékesítéssel kapcsolatos tevékenységének módosulását érinti, s összefüggésben vannak például ezzel a névváltozással, illetve a termelő- vagy értékesítőegység létrehozásával. A Bizottság, amennyiben szükséges, a Tanácsadó Bizottsággal folytatott konzultációt követően módosítja a rendeletet azáltal, hogy megfelelően frissíti az egyedi vámtételt élvező vállalatok listáját.

J. **IDEIGLENES VÁMOK BESZEDÉSE**

(53) Figyelembe véve a megállapított dömpingkülönbözetek és a közösségi iparágnak okozott kár mértékét, szükségesnek tartják, hogy a 617/2000/EK rendelettel bevezetett ideiglenes dömpingellenes vám összegeit a véglegesen kivetett vám arányában véglegesen beszedjék,

([1]) European Commission
Directorate-General Trade
Directorate C
DEM 24 – 8/38 Rue de la Loi/Wetstraat 200
B-1049 Bruxuelles/Brussel

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. cikk

(1) Végleges dömpingellenes vámot vetnek ki a 3102 80 00 KN-kód alá tartozó, Algériából, Fehéroroszországból, Litvániából, Oroszországból és Ukrajnából származó vizes vagy ammóniás oldatos karbamid és ammónium-nitrát keverékeinek importjára.

(2) Az érintett országokra alkalmazott vám tonnánkénti összegét az alábbi táblázat mutatja euróban:

Ország	Vállalat	A vám összege (tonnánként)	kiegészítő TARIC-kód
Algéria	Minden vállalat	6,88 euró	A999
Fehéroroszország	Minden vállalat	17,86 euró	–
Litvánia	Minden vállalat	3,98 euró	–
Oroszország	JSC Nevinnomyssky Azot 357030 Orosz Föderáció, Stavropol Régió, Nevinnomyssk, Nizyaev st. 1	17,80 euró	A176
	Minden más vállalat	20,11 euró	A999
Ukrajna	Minden vállalat	26,17 euró	–

(3) Amennyiben az áruk a szabad forgalomba bocsátást megelőzően károsodtak, és ezért a ténylegesen kifizetett vagy fizetendő árat a 2454/93/EGK bizottsági rendelet [1] 145. cikke alapján a vámérték meghatározása céljából felosztják, a fent meghatározott összegek alapján kiszámított dömpingellenes vám összegét a ténylegesen fizetett vagy fizetendő ár felosztásának megfelelő százalékkal kell csökkenteni.

(4) Az (1) bekezdéstől függetlenül a végleges vámot nem kell alkalmazni a 2. cikk rendelkezéseinek megfelelően szabad forgalomba bocsátott importra.

(5) Eltérő rendelkezés hiányában a vámokra vonatkozó hatályos rendelkezéseket kell alkalmazni.

(6) A Szlovák Köztársaságból származó karbamid és ammónium-nitrát oldatok importjára vonatkozó eljárást megszüntetik.

2. cikk

(1) A következő vállalat által felajánlott, kötelezettségvállalás alapján történő importot:

Vállalat	Ország	kiegészítő TARIC-kód
Fertalge Industries spa 12, Chemin AEK Gadouche Hydra Alger	Algéria	A107

amelyet a Bizottság elfogadott, a szabad forgalomba bocsátáskor mentesítik az 1. cikk (2) bekezdésében megállapított dömpingellenes vám alól, amennyiben ezeket a fent említett vállalat gyártja, közvetlenül egy közösségbeli importáló vállalatnak exportálja és számlázzák, és az Európai Közösségek Integrált Vámtarifarendszerének megfelelő kiegészítő kódja (TARIC-kód) alatt jelenti be.

[1] HL L 253., 1993.10.11., 40. o.

(2) A mentesség feltétele, hogy az adott tagállam vámhivatalának bemutatják az exportáló vállalat által kiállított érvényes kötelezettségvállalási számlát, amely tartalmazza a 617/2000/EK rendelet mellékletében felsorolt alapvető adatokat.

3. cikk

A 617/2000/EK rendelet alapján az Algériából, Fehéroroszországból, Litvániából, Oroszországból és Ukrajnából származó karbamid és ammónium nitrát oldatok importjára kivetett ideiglenes dömpingellenes vámokból származó összegeket a végleges vám szintjén szedik be. A végleges dömpingellenes vám felett biztosított összeget vissza adják. Ha a véglegesen kivetett vám meghaladja az ideiglenesen megállapítottat, amelyet megfizettek, vagy amelynek fedezetére biztosítékot nyújtottak, a többlet összege visszamenőleg nem kerül beszedésre.

4. cikk

Ez a rendelet az *Európai Közösségek Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő napon lép hatályba.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Brüsszelben, 2000. szeptember 18-án.

a Tanács részéről

az elnök

H. VÉDRINE